

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

אשקך גם לא יבזולי : אנהגך אביאך אל בית אמי
 תלמדני אשקך מיין הרקח מעסים רמני : שמאלו
 תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנרות
 ירושלם מה תעירו ומה תעדרו את האהבה
 עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת ה
 על הדורה תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמך
 שמה חבלה ילדתך : שימני כחותם על לבך
 כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל
 קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה : מיס רבים
 לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה
 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוזיבזולו :
 אחורת לנו קטנה ושרים אין להמה נעשה לאחותנו
 ביזם שידבר בה : אם חומה היא נבנה עליה טירת
 כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז : אני
 חומה ושרי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
 שלום : פרס היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
 לנטרים אישיבא בפריו אלף כסף : פרמי שלי לפני
 האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו : היושבת
 בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני : ברחי דורי
 ודמה לך לצבי אז לעפר האילים על הריב בשמים :

*sur sermo-
nem suum
Sponsa, ut-
que Spon-
sus sibi a-
mores suos
praebeat,
enixa petit,
varieque
luctatur :
tandem ad
plenam
Regni Dei
manifesta-
tionem fi-
deles aspi-
rant, atque
ardenti vo-
to hoc car-
men clau-
dunt.*

מכוס מסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר * וסימנו אשר דבר טוב על המלך
 וחציו נדר וברכות :

LIBER RUTH,
HEBRAICE רות
CAPUT I. א

א בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך
 איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב
 הוא

Ruth
 Moabitiss

*relictā patriā, for-
crum Na-
homi, in
terram
Israelis
reverten-
tem comi-
tatur.*

2 הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו : וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ
וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן
אֶפְרַתִּים מִבֵּית לַחַם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיְהִי
3 שָׁם : וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וְתִשְׁאֵר הָיָא וּשְׁנֵי בָנָיו :
4 וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאֶחָד עֵרְפָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֶׂר שָׁנִים : וַיָּמָתוּ גַם שְׁנֵיהֶם
מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וְתִשְׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה :
6 וַתֵּקַם הִיא וְכִלְרִזְיָה וַתֵּשֶׁב מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה
בְּשָׂרָה מוֹאָב כִּי פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לְתַתּ לָהֶם לַחַם :
7 וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְרִזְיָה
8 עִמָּהּ וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה : וַתֹּאמֶר
נַעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְרִזְיָה לִכְנֹה שְׁבִנָּה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה
יחיד ה' יעשה יהודה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים
9 וְעַמְדִי : יֵתֵן יְהוָה לָכֶם וּמִצֵּאן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה
י וַתִּשָּׁק לָהֶן וַתִּשְׁאַנֶּה קוֹלָן וַתִּכְבְּינָה : וַתֹּאמְרֶנָּה לָהֶן
11 כִּי אַתֶּן נָשׁוּב לְעַמְּךָ : וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁבִנָּה בְּנֹתֵי לֵמָּה
תֵּלְכֶנָּה עִמִּי הָעוֹד לִי בָנִים כִּמְעִי וְהָיוּ לָכֶם לְאֲנָשִׁים :
12 שְׁבִנָּה בְּנֹתֵי לִכְן כִּי זָקַנְתִּי מֵהָיִית לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֵשׁ
לִי תְקוּהָ גַם הֵייתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁוֹ גַם יִלְדֵתִי בָנִים :
13 הֲלֵהֵן תִּשְׁבְּרֶנָּה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהֵן תַּעֲנֶנָּה לְבִלְתִּי
הָיִית לְאִישׁ אֶל בְּנֹתֵי כִי מֵרָ לִי מֵאֵד מִכֶּם כִּי יֵצְאוּ
14 בִּי עַד יְהוָה : וַתִּשְׁנֶה קוֹלָן וַתִּכְבְּינָה עוֹד וַתִּשָּׁק עֵרְפָּה
טו לחמותה ורות דבקה בה : ותאמר הנה שבה יבמתך
16 אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבַמְתְּךָ : וַתֹּאמֶר
רוּת אֶל תִּפְגַּעֵי בִי לְעֹזְבֶךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֶל
אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלַי וּבֵא אֲשֶׁר תֵּלִינִי אֵלַי עַמְּךָ עִמִּי וְאֱלֹהֶיךָ
17 אֱלֹהֵי : בֵּא אֲשֶׁר תָּמוּתִי אִמּוֹת וְשֵׁם אֲקַבֵּר כֹּה יַעֲשֶׂה
18 יְהוָה לִי וְכֹה יִסָּף כִּי הָמוּת יִפְרֹד בֵּינִי וּבֵינֶךָ : וַתֵּרָא
כ

כ

כִּי־מִתְאַמְצֶת־הִיא לְלַכֵּת אֶתְּךָ וְתַחְדָּל לְדַבֵּר אֵלַיִךְ :
 19 וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עִיר־בּוֹאֵנָה בֵּית לֶחֶם וַיְהִי כִּבְאוֹנָה
 בֵּית לֶחֶם וְתֵהָם כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן וְתֹאמְרֵנָה הֲזֹאת
 נְעָמִי : וְתֹאמְרֵן אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי קְרָאן לִי ב
 21 מֵרָא כִּי־הִמְר שְׂדֵי לִי מְאֹד : אֲנִי מִלֵּאָה הִלַּכְתִּי וְרִיקָם
 הִשְׁכַּנְתִּי הוּוֹה לְמָה תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי וַיְהוּה עֲנָה כִּי וּשְׂדֵי
 22 הָרַעְלִי : וְתִשָּׁב נְעָמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כָּל־תְּהָ עִמָּה
 הַשְּׂבֵרָה מִשְׂדֵי מוֹאֵב וְהִמְרָה בְּאוֹבֵית לֶחֶם בְּתַחֲלֵית

א' במקום ה'

כ א
סודע קרי

קְצִיר שְׂעָרִים : וְלִנְעָמִי מִיַּדַּע לְאִשָּׁה אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל
 2 מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשִׁמוֹ בְּעֹז : וְתֹאמְרֵן רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
 אֶל־נְעָמִי אֲלֵכֶּךָ נָא הַשְּׂדֵה וְאֶלְקָטָה בְּשִׂבְלִים אַחֵר
 3 אֲשֶׁר אֲמַצְנֶה־חֵן בְּעֵינָיו וְתֹאמְרֵן לָהּ לְכִי בְּתִי : וְתִלְךְ
 וְתִבּוֹא וְתִלְקָט בְּשְׂדֵה אַחֵרֵי הַקּוֹצְרִים וַיִּקֶּר מִקְרָה
 4 חִלְקַת הַשְּׂדֵה לְבְעֹז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ : וְהִנֵּה
 בְּעֹז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוּה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ וַיְבָרְכֶךָ יְהוּה : וַיֹּאמֶר בְּעֹז לְנַעֲרוֹ הַנֶּצֶב עַל־הַקּוֹצְרִים ה
 לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת : וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הַנֶּצֶב עַל־הַקּוֹצְרִים
 6 וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשְּׂבֵרָה עִם־נְעָמִי מִשְׂדֵי
 מוֹאֵב : וְתֹאמְרֵן אֶלְקָטָה נָא וְאֶסְפְּתִי בְּעַמְרִים אַחֵרֵי
 7 הַקּוֹצְרִים וְתִבּוֹא וְתַעֲמֹד מֵאֲזַן הַבֶּקֶר וְעַד־עֵתָה זֶה
 8 שְׂבֵתָה הַבַּיִת מֵעַט : וַיֹּאמֶר בְּעֹז אֶל־רוּת הַלֹּוא שְׂמַעְתְּ
 בְּתִי אֶל־תִּלְכִי לְלַקֵּט בְּשְׂדֵה אַחֵר וְגַם לֹא־תַעֲבוּרִי מִזֶּה
 9 וְכִה תִרְבִּיקִין עִם־נַעֲרָתִי : עֵינֶיךָ בְּשְׂדֵה אֲשֶׁר־יִקְצְרוּן
 וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלֹּוא צוּתִי אֶת־הַנַּעֲרִים לְכַלְתִּי נִגְעַךְ
 וְצִמְרָתְךָ וְהִלַּכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשִׁתִּירַת מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן
 הַנַּעֲרִים : וְתַפֵּל עַל־פְּנֵיהֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָה וְתֹאמְרֵן אֵלָיו
 11 מְדוּעַ מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאַנְכִי נִכְרִיהָ : וַיַּעַן
 בְּעֹז וַיֹּאמֶר לְהַגִּיד הַגִּיד לִי כֹל אֲשֶׁר־עָשִׂיתְּ אֶת־
 חֲמוּתְךָ

Cap. II.
 Dum spicas in agro
 legit, a
 Boazo
 agnoscitur,
 ac humanissimis
 verbis accipitur.